

Alueiden komitean lausunto aiheista ”Vihreä kirja – Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus” ja ”Vesiviljelyn kestävä tulevaisuuden turvaaminen”

(2010/C 141/08)

ALUEIDEN KOMITEA

- yhtyy käsitykseen, jonka mukaan YKP:n päätöksentekoprosessia olisi jäseneltävä muun muassa siten, että tiettyjen kalastustoimintojen sääntely ja/tai hallinnointi delegoidaan toteutettavaksi yhteisön määristen puitteissa jäsenvaltioissa, alueilla sekä itse yrityksissä.
- suosittelee, että tutkitaan tarkemmin mahdollisuutta ottaa käyttöön siirrettäviä kalastusoikeuksia ja niihin liittyviä tarvittavia varoimenpiteitä. Komitea katsoo, että yhtenä vaihtoehtona voidaan harkita tuottajakohdaisia hallinnoitavia kiintiöitä (*individual administrated quotas, IAQ*) mutta että tuottajakohdaiset siirrettävät kiintiöt (*individual transferable quotas, IQT*) sitä vastoin vaarantavat alan tasapainon.
- antaa tukensa sille, että perustetaan eriytetty kalastusjärjestelmä pienimuotoisen kalastuksen ja äyriäisten pyydystämisen hallinnoimiseksi, säilytetään pienimuotoisen kalastuksen ja äyriäisten pyydystämisen mahdollisuus saada julkista rahoitusta sekä helpotetaan pienimuotoista kalastusta harjoittavaa laivastoa koskevien erityisten hallintopäätösten tekemistä alueella. Pienimuotoisen rannikkokalastuksen käsitettä ei tulisi määrittellä pelkästään aluksen pituuden perusteella vaan olisi otettava huomioon myös muita muuttujia.
- suosittelee, että kullakin kalastusalueella arvioidaan, mikä käytettävissä olevista kalastuksenhoitojärjestelmistä sopii parhaiten kyseiselle kalastusalueelle, pyynnin kohteena oleviin lajeihin sekä laivastotyyppiin, ja kehottaa tutkimaan tarkemmin saalis pohjaista kiintiöiden hallintaa.
- suosittelee, että mahdollisuuksia saada julkista tukea säännellään samaan tapaan kuin yhteisessä maatalouspolitiikassa ottamalla käyttöön ehdollisuuden käsite.
- katsoo, että EU:n tulisi helpottaa vesiviljelyn kilpailukykyistä kehitystä muun muassa laatimalla vuodelle 2010 toimintasuunnitelman, jossa määritetään vesiviljelyalan kasvun rajat alueittain, edistämällä ekologisesti kestävää kalanviljelyä ja tukemalla Euroopan vesiviljelyalan teknologia- ja innovaatiofoorumia (EATIP). Lisäksi komitea korostaa merialueiden suunnittelun, eläinten terveyttä parantavien ohjelmien, merkintästandardien ja hallinnon yksinkertaistamiseen tähtävien menettelyjen merkitystä alalle.

Esittelijä Ramón Luis Valcárcel Siso (ES, PPE), Murcian aluevaltuuston puheenjohtaja

Viiteasiakirjat

Vihreä kirja – Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus

KOM(2009) 163 lopullinen

Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Vesiviljelyn kestävän tulevaisuuden turvaaminen

KOM(2009) 162 lopullinen

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

JOHDANTO

1. katsoo, että vuoteen 2020 ulottuva komission visio unionin kalastusalasta voi hyvinkin toteutua, ja haluaa osallistua täysipainoisesti keskusteluun uudistuksista, joita tarvitaan, jotta se voi toteutua siten, että siitä on mahdollisimman vähän haittaa työpaikoilla ja että se vääristää mahdollisimman vähän markkinoita. Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP, *Common Fisheries Policy CFP*) tarkistus ja uudistus tarjoavat ainutlaatuisen tilaisuuden korjata aiempia puutteita, valaa uskoa tulevaisuuteen ja turvata tulevaisuus. Kun kalastajayhteisöt osallistuvat toimintaan täysipainoisesti, kalakannat ovat paremmin hallittavissa, laivastot vastaavat paremmin kalavaroja, kalastuksen sääntely tehostuu ja tulot riittävät pahan päivän varalle takaamaan pitkän aikavälin turvan.

2. katsoo, että monilla Euroopan alueilla kalastus on sekä elinkeino että raaka-aineita tarjoava lähde kalastuksesta voimakkaasti riippuvaiselle jalostusteollisuudelle. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksista ja pitkäikäisyydestä huolimatta sillä ei ole pystytty ratkaisemaan alan kasvavia ongelmia. Alaa koettelee joukko merkittäviä haasteita, kuten liikakalastus, kalastuskapasiteetin epäsuhta käytettävissä oleviin kalavaroihin sekä ekologisen ja sosioekonomisen kestävyuden tavoitteeseen nähden, alusten energiaremontin tarve, lukuisten kalavarojen epävarma tilanne sekä alan voimakas subventointi, mikä on edesauttanut heikon taloudellisen tilanteen syntymistä. Kehitysmaiden kanssa tehdyt kalastuskumppanuussopimukset uhkaavat lisäksi monissa tapauksissa kehitysmaiden elintarviketurvaa, lisäävät liikakalastusta ja estävät paikallisen kalatalouden kehittämisen.

3. katsoo, että uudessa YKP:ssä on sovellettava meri- ja ympäristöpolitiikkaan kytkettävää entistä kokonaisvaltaisempaa lähestymistapaa, jossa hyödynnetään uusia välineitä laivaston syvään juurtuneen ylikapasiteettiongelman ratkaisemiseksi edullisin keinoin. Tätä varten on laadittava poliittinen kehys, johon sisältyy keskipitkän ja pitkän aikavälin päätöksentekojärjestelmä. Järjestelmän tietyt osa-alueet tulee hajauttaa, ja sille on määriteltävä tarkat tavoitteet. Lisäksi on parannettava alan hallinnointia, määriteltävä seurantakeinot, jotka takaavat sääntöjen noudattamisen nykyistä paremmin, sekä edistettävä alan sitoutumista

YKP-toimien hallinnointiin ja kehittämiseen sekä vastuunottoa niistä.

4. toteaa, että vesiviljely kykenee tuottamaan terveellisiä, turvallisia, kestäviä ja korkealaatuisia tuotteita, joiden tuotannossa noudatetaan tiukasti ympäristönsuojelukriteerejä. Ala toimii työllisyyttä vakauttavana tekijänä lukuisilla kalastuksesta enemmän tai vähemmän riippuvaisilla Euroopan alueilla. Euroopan unioni on laatinut rakennerahastotyyppisiä (kalatalouden ohjauksen rahoitusväline KOR eli *Financial Instrument for Fisheries Guidance FIFG*, Euroopan kalatalousrahasto EKTR eli *European Fisheries Fund EFF*) aloitteita alan edistämiseksi sekä alan kestävään kehittämiseen tähtäävien strategioiden tukemiseksi ja täytäntöönpanemiseksi. Tuloksia on saatu aikaan paljon, mutta yhteisön tuotanto kasvaa silti huomattavasti hitaammin kuin maailmanlaajuinen tuotanto. Unionilla on nyt edessään monia haasteita, kuten vesiviljelyalan sisällyttäminen meri- ja ympäristöpolitiikkaan, alan ohjaaminen ympäristömyönteisten menetelmien soveltamiseen kestäväpohjaisen kalastuspolitiikan mukaisesti, kilpailukyvyyn parantaminen, rannikkoalueiden yhdenmennyttä käyttö ja hoito, hallinnon tehostaminen sekä eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvien takeiden vahvistaminen muiden eläintuotantoalojen tapaan ja kuluttajansuojanormeja tiukasti noudattaen.

5. uskoo, että väestönkasvu maailmassa, EU:n tulevat laajentumiset, merten ja sisävesien saastuminen ja sen vaikutukset rannikkoalueiden ekosysteemeihin sekä ilmastonmuutos ovat näkökohtia, joita on tarkasteltava YKP:ssä keskipitkällä aikavälillä, sillä ne edellyttävät kalatalous- ja vesiviljelytuotannon hallintaa ohjaavien suuntausten muuttamista.

VIHREÄ KIRJA – YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN UUDISTUS

Yleistä

6. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen esitellä YKP:n uudistamista koskeva vihreä kirja (KOM(2009) 163 lopullinen) ja käynnistää kuulemisprosessi jo varhaisessa vaiheessa. Komitea suhtautuu niin ikään myönteisesti komission itsekritiikkiin YKP:n tietyjen osa-alueiden epäonnistumisen johdosta, ehdotuksiin nykyisen YKP:n parannuksista vuoteen 2012 mennessä sekä vuodesta 2013 alkaen käynnistettävää uutta YKP:tä koskeviin pohdintoihin.

7. myöntää, että kalastuslaivaston kapasiteetin epäsuhta, joka on tietyillä lohkoilla selvempi kuin toisilla, on tosiasia, ja kannattaa sellaisten mekanismien käyttöönottoa, joiden avulla kalastuslaivastojen määrä voidaan sopeuttaa hyödynnettävissä oleviin kalavaroihin ja sosioekonomisesti kestävämmän lähestymistavan mukaiseksi. Tällaisten sopeuttamismekanismien tulee optimoida julkisten rahoitusvarojen käyttö. Sopeuttaminen on komitean mukaan YKP:n muiden osa-alueiden täysipainoisen kehittämisen perusedellytys.
8. korostaa alue- ja paikallisviranomaisten ratkaisevan tärkeää roolia. Se on YKP:n onnistumisen edellytys. Komitea ehdottaa erityisesti alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien aseman vahvistamista.
9. huomauttaa, että YKP:n tosiasiallinen sulauttaminen yhdenmukaiseen meripolitiikkaan edellyttää, että alueelliset ja paikalliset kalastusviranomaiset ovat valmiita sekä hyväksymään alalla kompromisseja että osallistumaan toimiin tehokkaasti.
10. kannattaa jäsenvaltioiden rannikkovartiolaistosten yhteistyön tiivistämistä ja tukee päätöstä ryhtyä toimiin entistä yhtenäisemmän valvontajärjestelmän luomiseksi.
11. suosittelee, että tutkitaan tarkkaan, mitä etuja ja haittoja on siirrettävien kalastusoikeuksien ja niihin liittyvien tarvittavien varoitoimenpiteiden käyttöönotosta niin yksilöllisten kuin yhteisöllisten kalastusoikeuksien kannalta.
12. yhtyy näkemykseen siitä, että toimenpiteissä ja kompromisseissa, joita YKP:n puitteissa tehdään kalastusmahdollisuuksien vähentämisestä aiheutuvien taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten lieventämiseksi, on aina otettava huomioon pitkän aikavälin ekologinen kestävyys.
13. kehottaa säilyttämään nykyiset kalastussuojelualueet ja itse asiassa laajentamaan niitä.
14. yhtyy käsitykseen, jonka mukaan YKP:n päätöksentekoprosessia olisi jäseneltävä siten, että tietyissä tapauksissa turvaututaan komitologiamenettelyyn ja siten, että tiettyjen kalastustoimintojen sääntely ja/tai hallinnointi delegoidaan toteutettavaksi yhteisön määräysten puitteissa jäsenvaltioissa, alueilla sekä itse yrityksissä. Komitean mielestä hallinnointitavan tulee olla rannikkoalue-, jokisuisto- ja kalastusaluekohtainen (ekosysteemiperusteinen lähestymistapa).
15. kannattaa komission ehdotusta siitä, että alan toimijoiden tulisi ottaa lisää vastuuta YKP:n täytäntöönpanosta. Kalakantojen käyttöoikeus tulisi antaa ainoastaan niille toimijoille, jotka kantavat vastuunsa asianmukaisesti. On kuitenkin pidettävä mielessä, että kalakannat ovat julkisia luonnonvaroja, joiden hallintokustannukset ovat suurelta osin veronmaksajien harjoittamia.
16. kannattaa sääntöjen noudattamisen kulttuurin kehittämistä. Jäsenvaltioiden mahdollisuutta saada yhteisön rahoitusta on rajoitettava, jos ne eivät täytä valvontaan ja säilyttämiseen liittyviä velvollisuuksiaan.
17. kannattaa reaaliaikaisten tiedonkeruujärjestelmien perustamista ajantasaisten teknisten tietojen saamiseksi saaliista.
18. pyytää komissiota ottamaan YKP:n uudistuksessa huomioon syrjäisimpien alueiden erityistarpeet sekä rakenteelliset ja sosioekonomiset olosuhteet syrjäisimpiä alueita koskevan EU-strategian mukaisesti.
19. kannattaa komissiota ottamaan maailmanlaajuisesti johdoaseman kehitettäessä järjestelmiä, joiden avulla kalastuspolitiikka ja merten rannikkoalueita koskeva politiikka sopeutetaan ilmastonmuutokseen.

Aloitetta koskevat huomautukset

Eriytetty kalastusjärjestelmä pienimuotoisen kalastuksen suojelemiseksi

20. kannattaa aloitetta perustaa eriytetty kalastusjärjestelmä pienimuotoisen kalastuksen ja äyriäisten pyydystämisen hallinnoimiseksi. Ne ovat monilla Euroopan alueilla sidoksissa alueen kulttuuri-identiteettiin, ja niiden parissa työskentelee lukuisia mikroyritysten työntekijöitä. Komitea suhtautuu myönteisesti ehdotukseen säilyttää pienimuotoisen kalastuksen ja äyriäisten pyydystämisen mahdollisuus saada julkista rahoitusta.

21. antaa täyden tukensa komission aikomukselle helpottaa osana ekosysteemiperustaista lähestymistapaa pienimuotoista kalastusta harjoittavaa laivastoa koskevien erityisten hallintopäätösten tekemistä aluetasolla, kuitenkin yhteisön yleisiä sääntöjä ja periaatteita noudattaen.

22. katsoo, että yhteisön osallistumisella paikallisiin kumppanuusrakenteisiin on ratkaiseva merkitys, jotta voidaan varmistaa, että paikallinen panos tietyn alueen erityismahdollisuuksien ja haittojen määrittelyssä on mahdollisimman suuri ja että toimet toteutetaan paikallisten olosuhteiden mukaisesti.

23. suosittelee tarkastelemaan pienimuotoisen rannikkokalastuksen käsitettä lähemmin niin, että sitä ei määriteltäisi pelkästään aluksen pituuden perusteella vaan että huomioon otettaisiin myös muita muuttujia, kuten toiminnan taloudellinen ja sosiaalinen yhteys kuntiin, pyyntimatkan kesto, saalistyyppi, tiettyyn kalastussuunnitelmaan kuuluminen tai kuulumattomuus jne.

24. katsoo, että sinisistä laatikoista aiheutuvat ylläpitokustannukset ovat liian korkeat pienimuotoista kalastusta rannikon läheisyydessä harjoittaville pienille aluksille. Komission tulisi siksi mahdollistaa huokeampien vaihtoehtojen järjestelmien käyttö.

25. korostaa, että maailmanlaajuisten markkinoiden aiheuttamat vääristymät vaikuttavat suoraan näihin aluksiin, joiden toiminta ei ole teollista. Tämän vuoksi olisi harkittava uudelleen mahdollisuutta sallia tuen käyttö uusien alusten rakentamiseen sopeuttamisohjelmien puitteissa ja ottaen huomioon teknisen kehityksen ansiosta tehostuneet pyyntiponnistukset, jotta käytettävissä olisi kilpailukykyinen ja kunkin aluksen kalastusmahdollisuuksiin sovitettu kalastuslaivasto, joka on kalastajien kannalta turvallinen, kun otetaan huomioon pyyntipaikoille pääsyyn liittyvät vaikeudet. Olisi myös erittäin hyödyllistä määrätä kyseisestä laivastosta peräisin olevien tuotteiden pakollisesta erottelemisestä merkinnällä, jossa ilmoitettaisiin tuotteen alkuperä kuluttajalle helposti ymmärrettävällä tavalla.

26. kehottaa komissiota edistämään merenkulkijoiden asianmukaista koulutusta ja kehittämään heidän osaamistaan yrittämisen, merenkulun, ympäristönsuojelun ja terveydenhoitoon liittyvien hyvien käytänteiden alalla, jotta kyseiset henkilöresurssit pysyisivät kalastuksesta riippuvaisilla alueilla ja voisivat monipuolistaa ja laajentaa toimintaansa muille yhteiskunnan kannalta kiinnostaville aloille, kuten merten saastumisen torjunnan tukeminen tai avunanto merellä.

27. kehottaa komissiota edistämään kattavan aloitteen tekemistä pienimuotoisesta rannikkokalastuksesta riippuvaisten saari- ja syrjäisten alueiden perusrakenteiden kehittämiseksi ja parantamiseksi.

Kalastuselinkeinon hyödyntäminen mahdollisimman tehokkaasti

28. kannattaa maailman kestävän kehityksen huippukokoukseen kokoontuneiden jäsenvaltioiden hyväksymää kestävän enimmäistuoton tavoitetta, joka tulee saavuttaa vuoteen 2015 mennessä. Tavoite tulee ottaa YKP:n johtavaksi peruseräiteeksi. Komitea suhtautuu niin ikään myönteisesti saaliiden poisheittämistä koskevaan politiikkaan. Se kehottaa arvioimaan, miten rehukalastus, jossa luonnonvaraisia kaloja pyydetään viljelykalojen rehun raaka-aineeksi, vaikuttaa ekosysteemiin.

29. ehdottaa, että jäsenvaltiolle delegoitaisiin kalastuslaivastojen pääsymahdollisuuksien sääntelyn parantaminen erityisten suojelutoimien tarpeessa olevilla alueilla, jotta kyseisten alueiden tilanne voidaan elvyttää ja pitää suotuisalla tasolla.

30. kehottaa tutkimaan tarkemmin kalastajien omiin todennettuihin asiakirjoihin perustuvaa saalis pohjaista kiintiöiden hallintajärjestelmää.

31. on hyvillään komission aloitteesta ehdottaa muutosta kalastustoiminnan hallinnointijärjestelmään. Muutos perustuisi aluksen merelläolopäivien rajoittamiseen tai nykyiseen järjestelmään, jota sovellettaisiin kohdelajikohtaiseen kalastukseen.

32. suosittelee, että kullakin kalastusalueella arvioidaan, mikä käytettävissä olevista kalastuksenhoitojärjestelmistä sopii parhaiten kyseiselle kalastusalueelle, pyynnin kohteena oleviin lajeihin

sekä laivastotyyppiin. Hallintoyksikkönä tulee käyttää kalastusalueita, joka kattaa kaikki kyseisellä vyöhykkeellä hyödynnettävät lajit, vaeltavia kalalajeja lukuun ottamatta.

33. muistuttaa, että eräät kalastusalan ongelmat edellyttävät väistämättä yksittäisille kalastajille ja heidän yhdistyksilleen (yhteishallinto) suunnattavia kannustimia, jotka ohjaavat kalastajia harjoittamaan vastuullista kalastusta.

34. ehdottaa, että perustetaan "kalastuksen kunnadiplomi", jonka oikeellisuuden todentamisesta vastaa ulkopuolinen yritys, jotta voitaisiin meripolitiikan esimerkin mukaisesti taata, että kalastustoimintaa kehitetään tiukasti sääntöjä noudattaen.

35. katsoo, että on tarpeen kehittää yhtenäinen kalastustoiminnan täytäntöönpano- ja valvontajärjestelmä ottamalla käyttöön ISO-standardien mukaisia malleja, kuten ISO 17020.

36. suosittelee, että kalastuksenhoidossa otetaan huomioon urheilu- ja virkistyskalastus, joiden merkitys kasvaa jatkuvasti. Kalastustoiminnan monipuolistaminen kalastusmatkailun suuntaan tulee nähdä mahdollisena vaihtoehtona kalastajille, joilla on toimintaan soveltuva päällystötutkinto, sekä keinona ylläpitää työllisyyttä ja vähentää pyyntiponnistuksia.

Suhteellinen vakaus ja mahdollisuus rannikkokalastukseen

37. huomauttaa, että suhteellisen vakauden soveltaminen on usein voinut johtaa suurimpien sallittujen saaliiden (*TAC, total allowable catch*) nostamiseen yli tieteellisten suositusrajojen, lisätä saaliiden poisheittämistä sekä heikentää mahdollisuuksia hyödyntää kalavaroja järkevästi.

38. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että suhteellisen vakauden periaate ei takaa sitä, että kalastusoikeuksia käytetään mahdollisimman tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti. Jäsenvaltioille myönnetty kiintiöt, kalastustarpeet sekä kansallisten laivastojen tosiasiallisesti käyttämät kiintiöt eivät vastaa toisiaan. Komitea suosittelee sen vuoksi suhteellisen vakauden periaatteen tarkistamista ja kansallisten laivastojen kiintiötarpeiden mukauttamista käytettävissä oleviin kalastusoikeuksiin.

39. katsoo, että siirrettäviin kalastusoikeuksiin liittyvissä kysymyksissä yhtenä vaihtoehtona voidaan harkita tuottajakohtaisia hallinnoitavia kiintiöitä (*individual administrated quotas, IAQ*), mutta tuottajakohtaiset siirrettävät kiintiöt (*individual transferable quotas, IQT*) sitä vastoin vaarantavat alan tasapainon. Niiden päävaikutuksena on pyyntikapasiteetin keskittyminen muutamalle suurelle yhtiölle ja pienkalastajien kadon kiihtyminen. Olisi sitä paitsi aivan paradoksaalista harkita pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien laivastojen hallinnoinnin eriyttämistä ja samalla jättää kalastusoikeudet kokonaan markkina-sääntöjen armoille.

40. kannattaa ehdotusta säilyttää kalastusmahdollisuuksia koskeva 12 meripeninkulman järjestely.

Kauppa ja markkinat

41. yhtyy näkemykseen, jonka mukaan on varmistettava, että kaikki yhteisön markkinoille tulevat kalastustuotteet ovat peräisin kestävästi hoidetusta kalastuksesta, jotta EU:n markkinoilla voidaan taata kaikille tasapuoliset toimintaedellytykset. Komitea ehdottaa, että kalastustoiminnan ympäristövaikutukset arvioidaan ennen kalastusluvan myöntämistä.

42. suosittelee, että edistetään aloitteita, joilla voidaan taata kalastustuotteiden alkuperä, ja kannustetaan käyttämään tuoretuotteissa sellaisia pakkauksia, jotka toimivat todisteena tuotteiden jäljitettävyydestä ja alkuperästä.

43. katsoo, että sekä pyyntialalla että markkinoinnissa on edistettävä kalastuksen kunnidiplomien käyttöä takeena kuluttajalle siitä, että toiminnassa noudatetaan tiukasti kalavaroja säästäviä periaatteita.

44. yhtyy näkemykseen, jonka mukaan tuottajajärjestöjen kalastushoitovaltuuksia tulisi vahvistaa.

45. pyytää edistämään jatkuvaa koulutusta ja koulutustarpeiden identifiointia tuottajajärjestöissä, sillä koulutus on keskeinen tekijä kalastusmarkkinoiden kehittämisessä.

Yhteisen kalastuspolitiikan ottaminen osaksi laajempaa meripolitiikkaa

46. yhtyy komission näkemykseen siitä, että yhdenmety meripolitiikka on otettava käyttöön ja sitä on hyödynnettävä keskeisenä välineenä, jotta voidaan saavuttaa edistystä muihin alakohtaisiin politiikkoihin ja etenkin yhteiseen kalastuspolitiikkaan voimakkaasti vaikuttavissa meriasioissa. Lähtökohtana on oltava aina rannikkoalueiden kestävä kehitys. Erityisesti on otettava huomioon tulevaisuudessakin kestävä kalastus ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen.

47. katsoo, että alueellisen yhteenkuuluvuuden periaatteen mukaisesti rannikkoyhteisöjen selviytyminen tulevaisuudessa edellyttää monipuolistumista sekä sellaisen kestävä talouspohjan luomista, joka tarjoaa runsaasti erilaisia mahdollisuuksia ja saa tulevien sukupolvien lahjakkuudet juurtumaan rannikkoalueille sen sijaan, että heidän olisi paremman elämänlaadun toivossa muutettava suurempiin kaupunkeihin.

48. katsoo, että kalastusalan tulisi voida osallistua yhdenmety meripolitiikan puitteissa sellaisten muiden toimien suunnitteluun ja kehittämiseen, jotka voivat täydentää kalastustoimintaa, kuten kalastusmatkailu (esimerkiksi virkistyskalastus ja valaiden havainnointi), saastumisen torjunta, pelastustoimi ja meripohjan puhdistaminen.

49. pyytää komissiota kehittämään yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa maantieteellisiä informaatiojärjestelmiä (*geographic information systems, GIS*), joiden avulla voidaan suunnitella rannikkoalueiden käyttöä.

50. katsoo, että erityisesti paikallisviranomaisten ja asianomaisten sidosryhmien paikalliset rannikkokumppanuudet voivat olla ratkaisevan tärkeitä varmistettaessa, että rannikkoalueiden yhdenmety käyttö ja hoito on tehokasta ja alhaalta ylöspäin suuntautuvaa.

51. pyytää komissiota edistämään sellaisten monikäyttöisten ja Euroopan laajuisesti hyväksytyjen tutkintojen kehittämistä kalastusalusten kapteeneille, jotka mahdollistavat kalastustoiminnan monipuolistamisen ja ovat yhteensopivia muun ammattitoiminnan kanssa.

Tietopohja politiikalle

52. on tyytyväinen aloitteisiin, joille tähdätään tutkijoiden, poliittisten päättäjien ja sidosryhmien, erityisesti neuvoo-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean ja alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien, välisen viestinnän parantamiseen.

53. korostaa, että päätöksentekoprosessien tulee perustua vankkaan ja luotettavaan tietämykseen ja tietoihin. Komitea suhtautuu myönteisesti komission asiaa koskeviin aloitteisiin.

54. suosittelee, että muodostetaan tietopohjaista kalastustoimintaa käsittelevä klusteri, jonka avulla voidaan luoda dynaaminen ja avoin julkinen rakenne ja joka toimii ajan mittaan EU:n kalastustoiminnasta tietoa levittävänä yhteystahona.

Rakennepolitiikka ja julkinen rahoitustuki

55. on yhtä mieltä siitä, että rakennepolitiikalla on ollut epätoivottavia vaikutuksia kalastusalaan ja että joissakin tapauksissa se on pahentanut rakenteellisia ongelmia sen sijaan, että se olisi ratkaissut niitä. Komitea yhtyy myös näkemykseen, jonka mukaan uudistuksessa on ryhdyttävä korjaamaan alan rakenteellisia puutteita. Samalla on kuitenkin suojauduttava epätoivottavilta ja YKP:n vastaisilta vaikutuksilta.

56. suosittelee, että mahdollisuuksia saada julkista tukea säännellään samaan tapaan kuin yhteisessä maatalouspolitiikassa ottamalla käyttöön ehdollisuuden käsite. Rahoitustuen saamisen tulisi edellyttää ehdoiksi asetettujen tavoitteiden täyttämistä, ja samalla olisi säädettävä seuraamuksista ja takaisinmaksusta.

57. suosittelee entistä valikoivampien ja ympäristömyönteisempien kalastustekniikoiden käyttöönottoa. Näihin ongelmiin vastattaessa on kuitenkin otettava huomioon alueelliset erityispiirteet.

Ulkoisen ulottuvuus

58. katsoo, että YKP:n ulkoiseen ulottuvuuteen kuuluvien toimien tärkeimpänä tavoitteena tulisi olla syrjimättömyyteen ja molemminpuoliseen hyötyyn perustuvien talous- ja yhteistyösuhteiden solmiminen kolmansien maiden kanssa, jolloin lähtökohtana on oltava kestävä ja vastuullinen kalastus.

59. yhtyy komission arvioon siitä, että EU:n laivaston läsnäolon säilyttäminen kansainvälisellä tasolla on menettänyt merkitystään.

60. ilmaisee tyytyväisyytensä komission ehdotukseen siirtymisestä maksuperiaatteesta (*"pay, fish and go"*) kalastuskumppanuussopimusten mukaiseen kokonaisvaltaisempaan lähestymistapaan, joka helpottaa yhteistyötä ja hallintoa sekä parantaa EU:n ulkopuolella tehtävien yhteisön investointien oikeusturvaa. Kalastussopimukset EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tulisi säilyttää, jotta niiden avulla voidaan ohjata kalastusalan mukauttamista, ja myös vesiviljely, investoinnit ja yhteistyö tulisi sisällyttää niihin kehitysvälineiksi.

61. on tyytyväinen ehdotukseen, jonka mukaan voitaisiin tutkia mahdollisuutta ottaa käyttöön alueellisia yhteistyömuotoja, kun otetaan huomioon, että alueellista integraatiota korostetaan nykyisin yhtenä kehityksen välineenä.

62. korostaa, että alueelliset kalastusjärjestöt ovat erinomainen kalastusalan hallinnointiväline, ja pyytää vahvistamaan niissä EU:n edustusta ja päätäntävaltaa tiettyjen kriteerien, esimerkiksi EU:n väestömäärän tai jäsenvaltioiden määrän, perusteella.

63. katsoo, että Välimeren, Itämeren ja muiden sellaisten merialueiden, joiden ympärillä on muitakin kuin EU-valtioita, kalastuksen hallinnoimiseksi ja valvomiseksi on tehtävä kansainvälisiä sopimuksia, jotta kyseisissä ekosysteemeissä, jotka ovat sekä biologisesti erittäin monimuotoisia että ilmeisen haavoittuvia, voidaan varmistaa kalavarojen tasapainoinen hyödyntäminen.

64. kannattaa toimien määrittämistä, jotta etenkin Välimeren alueella voidaan luoda entistä yhtenäisempi valvontajärjestelmä kokoamalla yhteen nykyiset valvonta- ja jäljitelyjärjestelmät. Komitea kehottaa komissiota käynnistämään ensimmäisen kokeiluhankkeen kyseisellä alueella ja laajentamaan sen myöhemmin Euroopan laajuiseksi.

65. kehottaa parantamaan rannikkovartiolaistosten yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden sekä EU:n ulkopuolisten rannikkovaltioiden välillä.

TIEDONANTO "VESIVILJELYN KESTÄVÄN TULEVAISUUDEN TURVAAMINEN"

Yleistä

66. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon "Vesiviljelyn kestävä tulevaisuuden turvaaminen" (KOM(2009) 162

lopullinen), joka antaa uutta pontta yhteisön vesiviljelyalan kestävä kehittämisestä koskevalle strategialle (KOM(2002) 511 lopullinen) ja auttaa selviytymään haasteista ohjattaessa alan mahdollista voimakasta kehitystä oikeaan suuntaan etenkin kun ajatellaan tuotannon kestävyttä ympäristön kannalta sekä tuotteiden laatua ja turvallisuutta.

67. katsoo, että yhteisön vesiviljely auttaa huolehtimaan kalataloustuotteiden toimittamisesta EU:n markkinoille, joilla pula tuotteista kasvaa jatkuvasti kalastusalan osuuden pienenemisen sekä kysynnän kasvun vuoksi.

68. tiedostaa vesiviljelyn sosioekonomisen merkityksen tietyillä alueilla. Ala tarjoaa lähes 65 000 työpaikkaa, ja sen liikevaihto on yli kolme miljardia euroa.

69. kannattaa vesiviljelyn edistämisen jatkamista ja on hyvillään komission, neuvoston ja parlamentin aloitteista vesiviljelyalan kasvun tukemiseksi YKP:n avulla.

70. yhtyy komission näkemykseen Euroopan vesiviljelyalan kasvun jatkumista haittaavista rajoitteista, joita ovat mm. alan kehittämiseen tarvittavan tilan käyttömahdollisuudet, lupien saantivaikeudet, alan hajanaisuus ja heikko järjestäytyminen, pääoman saantia haittaavat lukuisat rajoitukset sekä EU:n tiukat säännöt, jotka luovat kilpailunrajoituksia aasialaisiin tai latinalaisamerikkalaisiin tuottajiin nähden.

71. kiittelee niitä rahoitusalan ponnistuksia, joita EU on tehnyt rakennepolitiikan avulla vesiviljelyn kestävä kehityksen tukemiseksi, ja ehdottaa, että kalastuslalle määritellään "täydentävien ehtojen periaate" sekä tarkat kriteerit, jotka koskisivat mm. ympäristönsuojelua, elintarvikkeiden turvallisuutta, eläinten hyvinvointia jne. Mahdollisuuksia saada julkista tukea rajoitettaisiin ja/tai ne evättäisiin, elleivät kyseiset kriteerit täyty.

Aloitetta koskevat huomautukset

Vesiviljelyalan tulevaisuuden turvaaminen

72. on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että EU:n tulisi käynnistää vesiviljelyn kilpailukykyisen kehityksen takaamiseksi joukko toimenpiteitä, joilla tyydytetään kalastustuotteiden kasvava kysyntä, sillä luonnonvaraiset kalakannat eivät siihen riitä.

73. kannattaa ajatusta siitä, että EU ottaa päävastuun "sinisestä vallankumouksesta", olipa kyse kalatuotannosta tai teknologiasta ja innovaatiosta, sekä kehittää samanaikaisesti unionin tasolla sertifiointielimiä, jotka voivat taata erittäin korkeatasoisen vesiviljelytuotannon EU:ssa. Komitea katsoo, että unionin tulee olla kalanviljelyalalla ekologisten menetelmien kehityksen kärjessä ja edistää vesiviljelyä vain siellä, missä se on mahdollista ekologisesti kestävällä tavalla ja missä voidaan taata, että meriympäristö säilyy myös tulevaisuudessa.

74. ilmaisee tyytyväisyytensä komission aikomukseen luoda vesiviljelyn kehittämiseksi tarkoituksenmukainen toimintalinja ja toimenpidekehys, joka helpottaa hidasteiden poistamista kansallisesta lainsäädännöstä, erityisesti siten, että vesiviljelyä voidaan ryhtyä harjoittamaan rannikkoalueilla tasavertaisesti muun toiminnan kanssa ja että siihen myönnetään lupia, ja tasoiittaa tietä tämän strategisen alan kehitykselle.

75. pyytää komissiota laatimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vuodelle 2010 toimintasuunnitelman, jossa määritetään Euroopan vesiviljelyalan kasvun rajat alueittain, sekä edistämään teknisten selonteiden laatimista yhdenmisen meripolitiikan puitteissa ja vesiviljelyn harjoittamiseen tarkoitettujen alueiden sekä tarvittavien satamainfrastruktuurien luomista.

76. kehottaa helpottamaan vakuutusten saatavuutta alan tuottajien usein hauraan taloudellisen tilanteen vakauttamiseksi ja sen heikkenemisen estämiseksi.

Vesiviljelytuotannon kilpailukyvyen edistäminen

77. pitää asianmukaisena Euroopan vesiviljelyalan teknologia- ja innovaatiofoorumien (EATIP) perustamista. Foorumi auttaa Eurooppaa säilyttämään vesiviljelyalalla hankkimansa johtosijain ja määrittelemään alalle tutkimuksen ja kehittämisen strategiset linjat sekä edistää kestävyysperiaatteiden mukaisen kalastus- ja vesiviljelymetodien etsimistä.

78. kehottaa tukemaan EATIP:tä kestävyysperiaatteiden mukaisen kalastus- ja vesiviljelymetodien tutkimusta ja kehitystä edistävänä foorumina ja liittämään kyseisen foorumin yksittäisten kansallisten vesiviljely-, kalastus- ja merentutkimusfoorumien verkkoon kanavoimaan tutkimusta ja kehitystä koskevia näkökohtia alhaalta ylöspäin ja levittämään innovaatioita ja uutta teknologiaa ylhäältä alaspäin.

79. korostaa merialueiden suunnittelun merkitystä osoittaessa alueita tälle taloudelliselle toiminnalle ja annettaessa ohjeita sen sijainnista. Tarkoituksenmukainen aluesuunnittelu auttaa ohjaamaan vesiviljelyn kasvua, määrittelemään sen tuotantopotentiaalin, välttämään ristiriidat rannikko- ja sisämaa-alueiden muiden käyttäjien kanssa sekä löytämään toiminnan ja ympäristön välistä synergiaa tämäntyyppisestä toiminnasta eniten riippuvaisilla alueilla tavoitteena ympäristön kestävyys, taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys sekä markkinoiden kestävyys.

80. kannattaa laatustandardien ja informatiivisten merkintästandardien käyttöönottoa ja levittämistä EU:n alueella sekä kansainvälistä yhteistyötä merkintä- ja sertifiointikysymyksissä.

81. yhtyy näkemykseen, jonka mukaan on laajennettava Euroopan vesiviljelyn kansainvälistä ulottuvuutta ja luotava edellytykset tautien torjuntasuunnitelmille, joiden avulla voidaan varmistaa eläinteknisesti turvallinen tuotanto.

82. pyytää huolehtimaan sellaisesta rahoituksesta, joka vastaa EU:n vesiviljelyalan kohtaamia haasteita sekä toiminnalle asetettuja odotuksia.

83. kehottaa analysoimaan merenkulku-, kalastus- ja vesiviljelyalan koulutustilannetta ja arvioimaan keskipitkän aikavälin tarpeita. Komitea esittää tässä yhteydessä, että jäsenvaltioita varten laaditaan osana EU:n ammatinharjoittajien vapaan liikkuvuuden ohjelmaa toimintaopas alan koulutuksen kehittämiseksi ja eurooppalaisten tietämyksen lisäämiseksi vesiviljelystä.

Vesiviljelyn kestävä kasvua koskevien edellytysten luominen

84. tukee EU:n pyrkimystä varmistaa vesiviljelyn ja ympäristön yhteensopivuus, jotta voidaan tuottaa laadukkaita, terveellisiä ja turvallisia elintarviketuotteita ja päättää tuotantoalueita koskevista suojelutoimenpiteistä vesipuidedirektiivin 2000/60/EY ja yhdenmisen meripolitiikan mukaisesti. Vesipuidedirektiivin tavoitteena on, että jäsenvaltiot kohentavat vesiympäristöjään asetetuissa määräajoissa. Lisäksi komitea tukee EU:n aikomusta ryhtyä toimenpiteisiin, joiden avulla voidaan valvoa pakoon päässeiden eläinten tilanteen kehitystä.

85. katsoo, että vesiviljelytuotannon kestäväpohjainen kasvu edellyttää toimia eläinterveyden ja eläinten hyvinvoinnin alalla sekä uusien vesiviljelyyn tarkoitettujen eläinlääketuotteiden ja myös laadukkaiden ja ympäristön kannalta hyväksyttävien kalarehujen saatavuutta.

86. kehottaa tarkistamaan, missä vaiheessa vesiviljelyeläinten terveyttä koskevan direktiivin 2006/88/EY täytäntöönpano on jäsenvaltioissa, sekä laatimaan GIS-kartaston (*Geographic Information System*) maailman vesiviljelytuotantoon liittyvistä taudeista.

87. kehottaa säätämään sellaisen vesiviljelytuotantoa koskevan rekisterin käyttöönotosta, jonka avulla viranomaiset saavat selville vesiviljelytuotannon kulloisenkin tilanteen, hyväksytyt viljelykannat ja niiden alkuperät, viljelytilat sekä kehitteillä olevat terveysohjelmat.

88. katsoo, että on tarpeen määrittää lupa- ja hyväksymismallit ja -käytännöt, jotka koskevat kalanpoikasten vedessäoloa, taudeista sekä vahingossa pakoon päässeistä eläimistä ilmoittamista, tuotannosta informointia, ympäristövalvontasuunnitelmien arviointia sekä kalojen maa- ja merikuljetusta koskevaa valvontaa ja terveydenhoidollista dokumentointia, kuten on jo tehty muiden teuraseläinten osalta.

89. kehottaa lisäämään rahoitusta vesiviljelytilojen ympäristövalvontaan, eläinten terveyttä parantavien ohjelmien kehittämiseen, eläinten hyvinvointiin tähtääviin vesiviljelytuotannon mukautuksiin, eläinlääketutkimukseen sekä vaihtoehtoisten raaka-aineiden käyttämiseen kalanrehujen valmistuksessa.

90. kannattaa kuluttajien terveydensuojelun varmistamista sekä kalan ja muiden vesieläinten syömistä etujen tunnustamista.

Alan imagon ja hallinnon parantaminen

91. kannattaa vesiviljelyalan hallinnon parantamista keinona parantaa alan imagoa sekä tasapuolisten toimintaedellytysten luomista EU:n markkinoilla alan kestävä kehityksen tukemiseksi. Komitea ehdottaa komissiolle vesiviljely- ja kalastusalan hallinnon parantamista koskevan oppaan laatimista.

92. pitää otollisena ehdotusta EU:n säännösten tasapainoisesta täytäntöönpanosta, politiikan välineitä koskevan tiedon saannin lisäämisestä ja niiden täytäntöönpanon helpottamisesta sekä hallinnon yksinkertaistamiseen ja hallinnollisen taakan keventämiseen tähtäävien menettelyjen tehostamisesta.

93. ilmaisee tukensa komission näkemykselle, jonka mukaan vesiviljelyalan toimintaa on seurattava asianmukaisesti luotetta-

vien tilastojen, yhdenmukaistettujen yleisindikaattoreiden sekä markkinahintoja koskevan tietoverkon avulla.

94. ehdottaa komissiolle, että yhteisön kalastuksenvalvontavirastoon perustetaan vesiviljelytuotannon arviointi- ja valvontayksikkö.

95. korostaa toistamiseen ammatillisen kehittämisen ja koulutuksen merkitystä korkealaatuista hallintoa tavoiteltaessa.

96. tarjoutuu toimimaan välittäjänä ja foorumina, jonka avulla taataan kansalaisten osallistuminen vesiviljelyyn liittyviin kysymyksiin ja tiedottaminen niistä, ja osallistumaan siten komission rinnalla vesiviljelyalan hallinnon parantamiseen.

Bryssel 4. joulukuuta 2009.

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*

Luc VAN DEN BRANDE
